

LEGE
pentru modificare unor acte normative
(perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale)

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune art. (2) alin. (1), art. 5, art. 10 alin. (1) lit. (a) și (b), alin. (2), alin. (3), art. 15 alin. (2), (3), art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1), (2) și (4) și art. 30 alin. (7) din Regulamentul (UE) 2018/1805 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind recunoașterea reciprocă a ordinelor de indisponibilizare și de confiscare, CELEX: 32018R1805, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 303 din 28 noiembrie 2018, precum și art. 2 alin. (1) lit. a), b), d), e), h)-o), alin. (2), alin. (4), art. 3 pct. (4), pct. (5), art. 4 alin. (1), alin. (3), art. 6 alin. (1), alin. (3) lit. i), alin. (4), art. 11 alin. (2), art. 12 alin. (2), art. 13, art. 14 alin. (2), alin. (3), art. 15 alin. (1) lit. a), c) și d), alin. (2), art. 17 alin. (1), alin. (2), art. 18 alin. (5), art. 19 alin. (1), art. 20 alin. (4), alin. (5), art. 21 alin. (1) lit. c), alin. (2) și alin. (3), art. 22 alin. (2) lit. a), art. 23, art. 24 alin. (8), art. 27 alin. (2) și alin. (3) și art. 30 din Directiva (UE) 2024/1260 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind recuperarea și confiscarea activelor, CELEX: 32024L1260, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L din 2 mai 2024.

Art. I – Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr.72–74, art.195), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 106 și articolul 106¹ vor avea următorul cuprins:

„Articolul 106. Confiscarea specială

(1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate sau confiscarea acestora este imposibilă din orice alt motiv, se confiscă prioritar un alt bun cu valoare echivalentă, iar în lipsa acestuia contravaloarea lor.

(2) Sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare):

- a) utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei infracțiuni;
- b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri sau foloase ce derivă din astfel de bunuri;

c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor;

d) deținute contrar dispozițiilor legale.

e) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile sau foloasele de la aceste bunuri;

f) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

(3) Dacă bunurile indicate la alin. (2) au fost comasate cu bunurile dobândite legal, se confiscă acea parte din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracțiuni și a veniturilor sau foloaselor de la aceste bunuri.

(4) Confiscarea specială se aplică chiar dacă bănuitul, învinuitul, inculpatul sau condamnatul este liberat de răspundere penală sau de pedeapsă penală ori a fost aplicată amnistia sau survenit decesul acestuia. Confiscarea specială nu se aplică în cazul liberării persoanei de răspundere penală ca urmare a expirării termenului de prescripție, cu excepția infracțiunilor ușoare, mai puțin grave sau grave și dacă termenul a expirat după pornirea procesului penal.

(5) Confiscarea specială nu se aplică în cazul infracțiunilor săvârșite prin intermediul unui organ de presă sau al oricărui alt mijloc de informare în masă.

Articolul 106¹. Confiscarea extinsă

(1) Sunt supuse confiscării extinse și alte bunuri decât cele indicate la art. 106, în cazul în care persoana este bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 140¹–142, 144, 158, 164 alin. (2) lit. f), 165–168, 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), 173 alin. (2), 174–175¹, 181¹–181³, 186–191, 206, 208–208², 214¹, 217–217⁴, 218–220¹, 223–233, 236–246¹, 247 alin. (2), 248–253, 257, 259–260⁶, 260⁸, 275, 278–280, 282–286, 289–290, 292, 295–295², 302, 324–329, 330², 332–335¹, 342, 343, 361 și 362¹, dacă fapta este de natură să genereze un beneficiu economic.

(2) Confiscarea extinsă se dispune dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

a) valoarea bunurilor dobândite de persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată, în ultimii 5 ani înainte și, dacă este cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la data emiterii actului de sesizare a instanței, depășește cu mai mult de 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern, veniturile dobândite licit de aceasta. Dacă este comisă o infracțiune continuă, este luată în considerare și perioada până la sfârșitul activității infracționale;

b) instanța de judecată își formează convingerea că bunurile respective pot proveni din activități infracționale. Convingerea instanței se poate baza inclusiv pe diferența dintre veniturile dobândite licit și valoarea bunurilor dobândite în aceeași perioadă, nu există o sursă licită plauzibilă a bunurilor sau că persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată are legături cu criminalitatea organizată;

c) au fost săvârșite infracțiunile indicate la alin. (1) pentru care legea prevede o pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de cel puțin 4 ani.

(3) La aplicarea prevederilor alin. (2) se va lua în considerare valoarea bunurilor deținute atât de către persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată, cât și de către persoanele terțe fizice sau juridice menționate la art. 106².

(4) La stabilirea diferenței dintre veniturile licite și valoarea bunurilor dobândite se va ține cont de valoarea bunurilor la data dobândirii lor și de cheltuielile suportate de persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată, de membrii familiei acesteia, inclusiv de persoanele terțe fizice sau juridice menționate la art. 106².

(5) Dacă, la adoptarea hotărârii de către instanță, bunurile supuse confiscării extinse nu mai există ori nu se găsesc sau au fost comasate cu bunuri dobândite licit și care nu pot fi separate de acestea sau dacă confiscarea lor este imposibilă din orice alt motiv, în locul lor se confiscă bani și alte bunuri care acoperă valoarea acestora.

(6) Se confiscă, de asemenea, bunurile și banii obținuți din exploatarea sau folosirea bunurilor supuse confiscării, inclusiv bunurile în care au fost transformate sau convertite bunurile provenite din activitățile infracționale, precum și veniturile sau foloasele obținute din aceste bunuri.

(7) Dacă persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată deține bani, aceștia vor fi confiscați în mod prioritar. Dacă banii deținuți nu sunt suficienți, se confiscă celelalte bunuri.

(8) Confiscarea nu poate depăși valoarea bunurilor dobândite în perioada prevăzută la alin. (2) lit. a), care excedează nivelului veniturilor licite ale persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate.

(9) Confiscarea extinsă se aplică și în cazul în care persoana nu poate fi trasă la răspundere penală din cauza decesului sau este liberată de răspundere penală sau de pedeapsă din motivele prevăzute de prezentul cod sau dacă a fost aplicată amnistia. Confiscarea extinsă nu se aplică în cazul liberării persoanei de răspundere penală ca urmare a expirării termenului de prescripție, cu excepția infracțiunilor mai puțin grave sau grave și dacă termenul a expirat după pornirea procesului penal.”.

2. Se completează cu articolul 106² cu următorul cuprins:

„**Articolul 106².** Confiscarea aplicată terților

(1) Bunurile obiect al confiscării speciale sau confiscării extinse ce au fost transferate de către bănuیت, învinuit, inculpat sau condamnat unor persoane terțe fizice sau juridice sau care au fost dobândite de către acestea de la bănuیت, învinuit, inculpat sau condamnat se confiscă în condițiile alin. (2) și (3).

(2) Confiscarea bunurilor menționate la alin. (1) este posibilă în una dintre următoarele situații:

1) persoanele terțe fizice sau juridice știau sau ar fi trebuit să știe că:

a) bunurile transferate sau dobândite corespund bunurilor prevăzute la art. 106 alin. (2) și art. 106¹ alin. (2); sau

b) scopul transferului sau dobândirii bunurilor era evitarea confiscării, inclusiv atunci când transferul sau achiziția a avut loc în mod gratuit sau în schimbul unei sume de bani care este în mod clar disproporționată în raport cu valoarea de piață a bunului;

2) bunurile au fost dobândite de către persoanele terțe fizice sau juridice ori au fost transferate unor persoane terțe fizice sau juridice în timp ce rămâneau în proprietatea efectivă al bănuیتului, învinuitului, inculpatului sau condamnatului.

(3) Confiscarea specială și confiscarea extinsă nu poate fi aplicată bunurilor deținute de persoanele terțe fizice sau juridice de bună-credință. Persoanele terțe fizice sau juridice care au dobândit bunurile sau cărora le-au fost transferate bunurile în cel puțin una dintre situațiile prevăzute la alin. (2) nu pot fi considerați proprietari de bună-credință.”.

Art. II – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 263-269, art. 855), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 6:

La punctul 20¹) la noțiunea investigații financiare paralele, textul „pe care le dețin în calitate de beneficiar efectiv în sensul Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, la patrimoniul proprietarului și administratorului bunurilor deținute de bănuیت, învinuit, partea civilmente responsabilă, inculpat sau condamnat în calitate de beneficiar efectiv” se substituie cu textul „care sunt proprietate efectivă ale acestora, la patrimoniul proprietarului și administratorului bunurilor care sunt proprietatea efectivă a bănuیتului, învinuitului, părții civilmente responsabilă, inculpatului sau condamnatului”, iar la final se completează cu textul „sau cu scopul identificării

și urmăririi bunurilor care fac sau pot face obiectul măsurilor de indisponibilizare și confiscare.”.

Se completează cu punctul 37²) cu următorul cuprins:

„37²) *proprietate efectivă* – situație în care o persoană, acționând în calitate de beneficiar efectiv, exercită un control asupra unui bun deținut în proprietate de o altă persoană, care se manifestă prin posibilitatea de a întreprinde acțiuni (direct sau prin intermediul altei persoane) identice în fond cu dreptul de a dispune de bunul respectiv, fără a obține o aprobare prealabilă din partea proprietarului, precum și de a primi veniturile sau alte produse ale bunului respectiv, în locul proprietarului. Persoana este considerată beneficiar (proprietar) efectiv al bunului și în cazul în care acesta a fost dobândit de o altă persoană la indicația sa sau pe cheltuiala sa;”

2. La articolul 43 alineatul (1) se completează cu următoarea propoziție „Încheierea privind admiterea conexării cauzelor poate fi atacată separat cu recurs.”

3. La articolul 53 alineatul (1) punctul 8) se completează cu textul „ , precum și asupra bunurilor care fac obiectul confiscării”.

4. La articolul 57 alineatul (2) se completează cu punctul 12¹) cu următorul conținut:

„12¹) întreprinde măsuri pentru urmărirea și indisponibilizarea bunurilor infracționale;”.

5. La articolul 159

alineatul (5) se completează cu următorul text:

„În cazul în care numerarul în monedă națională sau în valută străină nu conține semnele componentei de infracțiune, acesta se depune pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale.”.

6. La articolul 161 alineatul (3) textul „de depozit al procuraturii sau al instanței de judecată respective” se substituie cu textul „administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale”.

7. La articol 197 alineatul (1):

se completează cu punctele 6) și 7) cu următorul conținut:

„6) măsuri asiguratorii pentru eventuala confiscare specială sau extinsă;

7) măsuri asiguratorii pentru compensarea cheltuielilor judiciare.”.

8. La articolul 202

În denumirea articolului se completează cu textul „și pentru compensarea cheltuielilor judiciare”.

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Organul de urmărire penală din oficiu sau instanța de judecată, la cererea motivată a părților, poate lua în cursul procesului penal măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, acțiunea civilă, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor judiciare.”.

la alineatul (2) după cuvintele „pedepsei amenzii” se completează cu textul „și pentru compensarea cheltuielilor judiciare”.

9. La articolul 203

alineatul (2), va avea următorul cuprins:

„(2) Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, acțiunea civilă, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor ori a contravalorii bunurilor prevăzute la art. 106, art. 106¹ și art. 106² din Codul penal, pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor judiciare.”.

se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Actele procedurale de punere și de scoatere a bunurilor de sub sechestru, în termen de 3 zile de la emitere, se transmit pentru evidență Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale de către procuror.”.

10. La articolul 204

alineatul (1) după cuvântul „părții civilmente responsabile” se introduce textul „, inclusiv bunurile care sunt proprietate efectivă ale acestora,”.

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru a garanta executarea pedepsei amenzii sau compensarea cheltuielilor judiciare pot fi puse sub sechestru numai bunurile învinutului sau ale inculpatului, inclusiv bunurile care sunt proprietate efectivă ale acestora, în funcție de suma maximă a amenzii care poate fi stabilită pentru infracțiunea comisă sau în limita sumei evaluate prealabil a cheltuielilor judiciare suportate.”;

alineatul (3) după cuvintele „confiscare extinsă a bunurilor” se completează cu cuvintele „bănuitului, învinuitului, inculpatului sau ale părții civilmente responsabile”, iar textul „art. 106 alin. (2) și art. 106¹ din Codul penal” se substituie cu textul „art. 106, art. 106¹ și art. 106² din Codul penal, inclusiv bunurile care sunt proprietate efectivă ale acestora.”

11. Articolul 205

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Punerea sub sechestrul a bunurilor poate fi dispusă motivat de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată pentru a evita distrugerea, transformarea, cheltuirea, transferul, deplasarea sau înstrăinarea bunurilor prevăzute la art. 204.”.

la alineatul (2) ultima propoziție se expune în următoarea redacție:

„Judecătorul de instrucție autorizează punerea bunurilor sub sechestrul sau instanța de judecată decide asupra cererilor motivate ale părții civile ori ale altei părți, cel târziu în ziua imediat următoare de la data depunerii cererii.”.

12. Articolul 206

La alineatul (1) cuvintele „Costul bunurilor” se substituie cu „Valoarea bunurilor”

se completează cu alineatul (4) cu următorul conținut:

„(4) Bunurilor infracționale, în cazul urmăririi penale cu privire la una sau mai multe infracțiuni prevăzute la art. 229², sînt evaluate de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale în condițiile Legii nr. 48/2017 cu privire la Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale și ale regulamentului aprobat de Guvern.”.

13. Se completează cu articolele 206¹ și 206² cu următorul cuprins:

„Articolul 206¹. Planificarea sechestrului

(1) Autoritatea cu drept de aplicare a sechestrului, urmează să țină cont de cheltuielile care pot fi suportate pentru o eventuală administrare și/sau valorificare a bunurilor infracționale asupra cărora se planifică aplicarea sechestrului, în scopul reducerii la minimum a cheltuielilor estimate de administrare a bunurilor respective, precum și conservării valorii bunurilor infracționale până la înstrăinarea acestora.

(2) În cazul în care cheltuielile de administrare a bunurilor infracționale asupra cărora se planifică aplicarea sechestrului sunt disproporționate față de

valoarea lor preconizată în momentul aplicării sechestrului ori administrarea acestor bunuri necesită condiții speciale și expertiză care nu este ușor accesibilă se evaluează cheltuielile de valorificare anticipată a acestor bunuri.

(3) Autoritatea cu drept de aplicare a sechestrului va urmări, în mod prioritar, bunurile infracționale asupra cărora se planifică aplicarea sechestrului care generează cele mai mici cheltuieli estimate de administrare sau bunurile infracționale a căror valorificare asigură repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, garantarea executării pedepsei amenzii, eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă ori compensarea cheltuielilor judiciare.

Articolul 206². Informarea persoanelor despre punerea bunurilor sub sechestru

(1) Hotărîrea judecătorească cu privire la punerea bunurilor sub sechestru se aduce la cunoștință proprietarului sau posesorului acestor bunuri în ordinea prevăzută la art. 207.

(2) Odată cu aducerea la cunoștință a hotărîrii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru, proprietarul sau posesorul acestor bunuri este informat în scris despre dreptul de a cunoaște motivele care au stat la baza aplicării sechestrului, de a fi asistat de un apărător, de a solicita vînzarea anticipată, scoaterea sau înlocuirea bunurilor puse sub sechestru, de a fi audiat înainte de valorificarea bunurilor puse sub sechestru, de a contesta punerea bunurilor sub sechestru.

(3) Pentru motive care justifică existența riscului de împiedicare a desfășurării normale a urmăririi penale, aducerea la cunoștință a hotărîrii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru poate fi amînată pentru un termen de pînă la 30 de zile de către judecătorul de instrucție sau instanța de judecată, la demersul motivat al procurorului, cu posibilitatea prelungirii motivate a termenului respectiv, însă nu mai mult de 6 luni. Fiecare prelungire a termenului de amînare a aducerii la cunoștință a hotărîrii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru nu poate depăși 30 de zile.

(4) În cazul în care proprietarul sau posesorul bunurilor puse sub sechestru ori locul în care se află aceștia nu sunt cunoscute sau în cazul în care comunicarea către fiecare dintre persoanele respective ar presupune o sarcină disproporționată, aducerea la cunoștință a hotărîrii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru se comunică prin intermediul unui anunț public.”.

14. La articolul 207 se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Dacă drepturile reale asupra bunului pus sub sechestru sunt supuse

înregistrării într-un registru de publicitate organul de urmărire penală, în cazul sechestrului aplicat de acesta, sau procurorul, în cazul sechestrului aplicat de judecătorul de instrucție ori instanța de judecată, expediază imediat către deținătorul sau gestionarul registrului respectiv extrasul din ordonanța sau, după caz hotărârea judecătorească cu privire la punerea bunurilor sub sechestru. Deținătorul sau gestionarul registrului de publicitate notează o mențiune despre aplicarea sechestrului bunurilor în registrul respectiv, imediat de la recepționarea extrasului din ordonanță sau hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru și informează despre acest fapt organul de urmărire penală sau, după caz, procurorul.”.

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Punerea bunurilor sub sechestru la faza judecării cauzei, se efectuează de către ofițerul de urmărire penală din cadrul Agenției de Recuperare a Bunurilor Infractionale.”.

la alineatul (3) cuvintele „costul aproximativ al” se substituie cu cuvintele „valoarea aproximativă a”.

la alineatul (5):

Dispoziția va avea următorul cuprins:

„Despre punerea bunurilor sub sechestru reprezentantul organului de urmărire penală sau ofițerul de urmărire penală din cadrul Agenției de Recuperare a Bunurilor Infractionale la faza judecării cauzei întocmește proces-verbal conform prevederilor art.260 și 261. În procesul-verbal în particular:”;

punctul 1) cuvintele „costul lor” se substituie cu cuvintele „valoarea lor”.

se completează cu punctul 4) cu următorul cuprins:

„4) se menționează despre informarea proprietarului sau posesorului bunurilor puse sub sechestru privind drepturile prevăzute la art. 206² alin. (2).”.

se completează cu alineatul (7) cu următorul cuprins:

„(7) Copia de pe procesul-verbal și de pe lista de inventariere, în termen de 3 zile de la întocmire, se transmit pentru evidență Agenției de Recuperare a Bunurilor Infractionale de către reprezentantul organului de urmărire penală care a întocmit procesul-verbal sau de către executorul judecătoresc care a întocmit lista de inventariere.”.

15. La articolul 207¹

În denumirea articolului , după cuvîntul „valorificare” se completează cu cuvîntul „anticipată”.

Se completează cu punctul 1¹) cu următorul cuprins:

„1¹) administrarea bunului necesită condiții speciale și expertiză care nu sunt ușor accesibile;”

16. La articolul 207²

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Demersul procurorului cu privire la valorificarea bunurilor sechestrate și scoaterea acestora de sub sechestru se examinează în ședință de judecată cu participarea obligatorie a procurorului și cu citarea proprietarului sau posesorului bunurilor puse sub sechestru sau a persoanelor ale căror drepturi sau interese pot fi afectate. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea demersului. În ședința de judecată se aduce la cunoștința părților demersul procurorului cu privire la valorificarea bunurilor sechestrate și scoaterea de sub sechestru a acestora și se informează despre drepturile prevăzute la art. 206² alin. (2).”

se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Judecătorul emite o încheiere motivată în termen de cel mult 30 de zile de la înaintarea demersului. Scoaterea bunurilor de sub sechestru se dispune doar în cauza penală în cadrul căreia a fost dispusă valorificarea bunurilor sechestrate. Recursul se examinează în termen de 5 zile și suspendă executarea încheierii.”.

la alineatul (3) textul „ , doar în cazul bunurilor transmise spre administrare conform art. 229⁶” se exclude.

se completează cu alineatul (5) și (6) cu următorul conținut:

„(5) În cazul valorificării bunurilor prin licitație publică, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale poate transmite bunurile sechestrate către Serviciul Fiscal de Stat pentru a fi vândute la preț egal sau mai mare decît cel evaluat, în condițiile regulamentului aprobat de Guvern. Dacă bunurile sechestrate nu au fost vândute la preț egal sau mai mare decît cel evaluat după organizarea a două licitații publice, vînzarea lor are loc în cadrul licitațiilor publice cu reducerea treptată a prețului sau, în cazul unui singur cumpărător, prin negocieri directe.

(6) Sumele obținute din valorificarea bunurilor infraționale se depun pe un cont temporar administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale. În termen de cel mult 3 zile, organul de urmărire penală este informat de către

Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale despre depunerea banilor pe contul respectiv.”.

17. Articolul 208 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 208.** Păstrarea bunurilor puse sub sechestru

(1) Bunurile puse sub sechestru, de regulă, se ridică, cu excepția imobilului, a celor care prin natura lor nu pot fi ridicate și a obiectelor cu dimensiuni mari.

(2) Obiectele ridicate se sigilează și se păstrează de către organul la al cărui demers bunurile au fost puse sub sechestru, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod. În situația în care este necesară conservarea valorii bunurilor sechestrate, acestea se transmit pentru administrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale.

(3) Metalele prețioase, pietrele prețioase și articolele din ele, obiectele de artă se transmit spre păstrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale.

(4) Numerarul în monedă națională și în valută străină se depun pe contul Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale.

(5) Bunurile puse sub sechestru care nu au fost ridicate se lasă pentru păstrare proprietarului sau posesorului ori unui membru adult al familiei lui, căruia i-a fost explicată răspunderea penală, prevăzută de art.251 din Codul penal, pentru însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tăinuirea acestor bunuri și despre aceasta de la el se ia un angajament scris. Organul de urmărire penală pune în sarcina proprietarului sau posesorului bunului să întreprindă acțiuni necesare pentru păstrarea și administrarea eficientă a bunului sechestrat în vederea conservării valorii acestuia. În acest caz, proprietarul sau posesorul bunului sechestrat răspunde pentru întreținerea și conservarea valorii bunului.

(6) Dacă judecătorul de instrucție sau instanța de judecată, la demersul procurorului sau din oficiu, interzice utilizarea bunului sechestrat sau constată că bunurile imobile și obiectele cu dimensiuni mari care au fost sau urmează a fi puse sub sechestru pot fi abandonate, poate dispune transmiterea acestora spre administrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale.”.

18. Articolul 209 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 209.** Contestarea punerii bunurilor sub sechestru

(1) Punerea bunurilor sub sechestru poate fi contestată de către bănuțit, învinuit, inculpat sau de către persoanele care consideră că aplicarea sechestrului asupra bunurilor lor este nejustificată, în termen de 10 zile de la data aducerii la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunului sub sechestru.

(2) Contestarea punerii bunurilor sub sechestru sau recursul înaintat nu suspendă executarea acestei măsuri.”.

19. Articolul 210 alineatul (2) se completează cu următoarea propoziție „În cazul examinării demersului privind dispunerea confiscării bunurilor, conform procedurii prevăzute la capitolul VIII¹ din titlul III, partea specială, sechestrul aplicat asupra bunurilor își menține efectul până la soluționarea demersului.”.

20. La articolul 223 se completează cu următoarea propoziție: „Hotărârea de recunoaștere în calitate de parte civilmente responsabilă poate fi contestată în termen de 15 zile de la data comunicării.”.

21. La articolul 227 alineatul (2) se completează cu punctul 2¹) cu următorul cuprins:

„2¹) cheltuite pentru administrarea bunurilor sechestrate;”

22. La articolul 229, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat, de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare sau sînt trecute în contul statului.”.

23. Articolul 229¹ va avea următorul cuprins:

„**Articolul 229¹.** Etapele procesului de recuperare a bunurilor
infracționale

„Procesul de recuperare a bunurilor infracționale se desfășoară în următoarele etape:

- 1) urmărirea, identificarea bunurilor infracționale și acumularea probelor;
- 2) indisponibilizarea și administrarea bunurilor infracționale;
- 3) confiscarea bunurilor infracționale și repararea prejudiciilor;
- 4) executarea efectivă a hotărârii privind recuperarea bunurilor infracționale.”.

24. La articolul 229²

În denumirea articolului după cuvîntul „Urmărirea” se completează cu textul „, identificarea”;

la alineatul (1) textul „bunurilor infracționale” se substituie cu textul „, identificării bunurilor infracționale”;

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul urmăririi penale cu privire la una sau mai multe infracțiuni, cu excepția infracțiunilor ușoare, dintre care cel puțin una este prevăzută la art. 140¹–142, 144, 158, 164 alin. (2) lit. f), 165–168, 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b), 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), 173 alin. (2), 174–175¹, 181¹–181³, 186 alin. (3)–(5), 187 alin. (3)–(5), 188 alin. (3)–(5), 189 alin. (3)–(6), 190 alin. (2) lit. d) și alin. (4)–(6), 191 alin. (2) lit. d) și alin. (2¹)–(5), 206, 208–208², 217¹–217³, 220, 220¹, 223–233, 236, 237, 239–239¹, 240, 241¹–244¹, 245–245⁸, 245¹⁰, 245¹², 246, 248–253, 257, 259–260⁶, 260⁸, 275, 278–280, 283, 284, 289¹, 290, 292, 295–295², 324–329, 330², 332–335¹, 342–343, 352¹, 361 și 362¹ din Codul penal, organul de urmărire penală dispune, prin delegație, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale urmărirea și identificarea bunurilor infracționale, precum și acumularea probelor cu privire la acestea, în condițiile art. 258 din prezentul cod.”

se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Dispozițiile alin. (2) se aplică și în cazul infracțiunilor săvârșite de un grup criminal organizat sau de o organizație criminală.”

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă la terminarea urmăririi penale, procurorul constată că delegația, dispusă conform prevederilor art.258 alin.(3) nu poate fi finalizată, dispune Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale încetarea investigațiilor financiare paralele și solicită întocmirea procesului-verbal de consemnare a investigațiilor financiare paralele.”

Se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Procurorul dispune prin ordonanță motivată efectuarea investigațiilor financiare în sensul art. 9¹ din Legea nr.48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, până la trimiterea cauzei în judecată, dacă se constată necesitatea urmăririi și identificării bunurilor infracționale în cazul unei sau mai multor infracțiuni prevăzute la alin. (2). Executarea delegației are loc până la deliberarea și adoptarea sentinței, cu înștiințarea, la fiecare 60 de zile, a procurorului despre rezultatele investigațiilor financiare. Rezultatele investigațiilor financiare se consemnează într-un proces-verbal care împreună cu materialele acumulate se expediază procurorului.”.

25. Articolul 229³ va avea următorul cuprins:

„**Articolul 229³.** Indisponibilizarea și administrarea bunurilor infracționale

(1) Indisponibilizarea bunurilor infracționale constă în măsurile imediate ce trebuie luate atunci când acest lucru este necesar pentru a asigura o eventuală confiscare specială sau extinsă, reparare a prejudiciului cauzat de infracțiune statului, executare a pedepsei amenzii sau compensare a cheltuielilor judiciare.

(2) Bunurile infracționale identificate se indisponibilizează, după caz, prin ordonanța organului de urmărire penală cu autorizația judecătorului de instrucție, încheierea instanței de judecată de punere sub sechestru ori prin ordinul de înghețare emis în condițiile Legii nr. 48/2017 cu privire la Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale.

(3) Administrarea bunurilor sechestrate, și anume depozitarea, întreținerea și gestionarea bunurilor sechestrate care necesită conservarea valorii bunurilor respective, sînt asigurate de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale în baza regulamentului aprobat de Guvern.

(4) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale asigură, în condițiile legii, evidența bunurilor infracționale indisponibilizate și măsurile de indisponibilizare aplicate asupra acestora.”.

26. La articolul 229⁴ alineatul unic devine alineatul (1) și se completează cu alineatele (2) și (3) cu următorul cuprins:

„(2) În cazul în care bunurile sechestrate nu sunt confiscate, instanța de judecată dispune restituirea acestora proprietarului sau, după caz, posesorului legal, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului.

(3) Confiscarea bunurilor nu afectează drepturile victimei, părții vătămate și părții civile de a obține repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.”.

27. Articolul 229⁵ va avea următorul cuprins:

„Articolul 229⁵. Executarea efectivă a hotărârii privind recuperarea bunurilor infracționale

(1) Hotărârile judecătorești cu privire la confiscarea specială și extinsă a bunurilor infracționale se execută conform prevederilor legislației de executare..

(2) Bunurile infracționale sau contravaloarea acestora, confiscate de instanțele naționale, care se află peste hotarele țării, se repatriază în Republica Moldova în cadrul asistenței juridice internaționale.

(3) Bunurile confiscate pot fi utilizate în scopuri sociale sau în interes public, în condițiile legii.”.

28. Secțiunea a 2-a din capitolul III titlul VII partea generală se abrogă.

29. Articolul 258:

la alineatul (3), după cuvintele „în vederea urmăririi” se completează cu cuvintele „și identificării”, iar textul „conform art. 229⁷” se exclude.

se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) În cadrul executării delegației dispuse în condițiile alin. (3), Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale îi revin atribuțiile organului de urmărire penală și ale organului care desfășoară activitate specială de investigații.”.

30. Articolul 274 se completează cu alineatul (3²) cu următorul cuprins:

„(3²) Odată cu începerea urmăririi penale cu privire la una sau mai multe infracțiuni dintre care una este de natură să genereze un beneficiu economic în proporții mari și există bănuială rezonabilă ca a fost săvârșită de un grup criminal organizat ori de o organizație criminală sau a fost săvârșită infracțiunea prevăzută la art. 243 și art. 330² din Codul penal, procurorul dispune, prin delegație, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale efectuarea investigațiilor financiare paralele.”.

31. Articolul 285 se completează cu alineatul (6¹) cu următorul cuprins:

„(6¹) În cazul încetării urmăririi penale pe temeiuri de nereabilitare cu aplicarea măsurilor de siguranță a confiscării speciale sau extinse, procurorul înaintează în instanța de judecată un demers motivat privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infraționale.”.

32. La articolul 296 alineatul (2¹) va avea următorul cuprins:

„(2¹) Dacă la urmărirea penală au fost puse sub sechestru bunuri, în partea de expunere a rechizitoriului se includ informații despre:

- a) bunul pus sub sechestru, inclusiv informații ce permit identificarea acestuia;
- b) valoarea estimată sau reală a bunului în momentul aplicării sechestrului;
- c) proprietarul sau posesorul bunului sechestrat, inclusiv beneficiarul efectiv, în cazul în care astfel de informații sunt cunoscute;
- d) locul de păstrare ori autoritatea care are în administrare bunul pus sub sechestru.”.

33. Articolul 332 se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins:

„(6) Concomitent cu încetarea procesului penal pe motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, amnistie ori decesului făptuitorului, instanța examinează chestiunile privind confiscarea specială sau extinsă a bunurilor infraționale, în ședință de judecată, cu participarea obligatorie

a procurorului și cu citarea proprietarului bunului sau a persoanelor ale căror drepturi sau interese pot fi afectate și cărora li se solicită să depună o referință. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea chestiunilor privind confiscarea specială sau extinsă.”.

34. Articolul 350 alineatul (1) se completează cu propoziția „În acest caz, dispozițiile art. 332 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.”.

35. La articolul 385 alineatul (1) punctul 13¹) după cuvântul „aplicată” se completează cu cuvintele „confiscarea specială sau”.

36. La articolul 388:

Denumirea articolului va avea următorul cuprins: „Măsuri de asigurare la pronunțarea sentinței”;

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) În caz de admitere a acțiunii civile, a reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune sau în vederea garantării executării pedepsei amenzii ori compensării cheltuielilor judiciare, instanța de judecată poate dispune, înainte ca sentința să fi devenit definitivă, să fie aplicate măsuri de asigurare dacă asemenea măsuri nu au fost aplicate anterior.”;

La alineatul (2) textul „a bunurilor persoanei condamnate” se substituie cu textul „sau confiscarea extinsă a bunurilor”.

37. Articolul 389 se completează cu alineatul (7) cu următorul cuprins:

„(7) La adoptarea sentinței de condamnare conform alin. (4), instanța de judecată se pronunță asupra confiscării bunurilor, în cazul în care sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 106, art. 106¹ și art. 106² din Codul penal.”.

38. Articolul 391 se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) În cazul sentinței de încetare a procesului penal în temeiurile prevăzute la alin. (1) pct. 2), 3) și 7) și alin. (2), instanța de judecată se pronunță asupra confiscării bunurilor, în cazul în care sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 106, art. 106¹ și art. 106² din Codul penal.”.

39. Articolul 395 se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins:

„(6) În cazul în care sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 106, art. 106¹ și art. 106² din Codul penal, instanța de judecată se pronunță asupra confiscării bunurilor. În acest caz dispozitivul sentinței va cuprinde:

1) în cazul confiscării bunului:

a) dispoziția cu privire la confiscarea specială sau extinsă a bunului și informația ce permite identificarea acestuia;

b) numele și prenumele proprietarului sau posesorului bunului confiscat;

c) locul de păstrare ori autoritatea care va administra bunul confiscat;

2) în cazul confiscării contravalorii bunului, veniturile sau foloasele obținute:

a) dispoziția cu privire la încasarea sumei

b) numele și prenumele persoanei din contul cui se încasează.”.

40. La articolul 396 punctul 4) va avea următorul cuprins:

„4) dispoziția de revocare a măsurilor de asigurare aplicate conform art. 203 alin. (2) – în cazul sentinței de achitare sau în cazul sentinței de încetare a procesului penal în temeiurile prevăzute la art. 391 alin. (1) pct. 1), 4)-6).”.

41. La articolul 397 punctul 2) se exclude.

42. Articolul 468 alineatul (3) se completează cu textul „iar procurorul coordonează executarea hotărârilor cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată”.

43. Articolul 469 alineatul (1) se completează cu punctul 17³) cu următorul conținut:

„17³) soluționarea chestiunilor privind modul de punere în executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor;”.

44. La articolul 470 alineatul (3) după cuvintele „punerea în executare a pedepselor” se completează cu textul „și confiscării bunurilor”.

45. La articolul 471 alineatul (3), textul „14)-17) și 17²)” se substituie cu textul „14)-17), 17²) și 17³)”;

46. Se completează cu articolul 471² cu următorul cuprins:

„**Articolul 471².** Modul de soluționare a cazurilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 17³)

(1) Procurorul înaintează demers în instanța de judecată pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârii judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor în cazul în care în procesul de executare a hotărârii judecătorești cu privire la confiscarea specială sau confiscarea extinsă se constată că:

a) bunurile în privința cărora instanța a dispus confiscarea se află în proprietate sau în posesia unei persoane terțe fizice sau juridice în condițiile art. 106² din Codul penal, despre care instanța de judecată nu avea cunoștință; sau

b) în procedura de executare au fost identificate bunuri ale condamnatului sau bunuri care se află în proprietate sau posesia unei persoane terțe fizice sau juridice în condițiile art. 106² din Codul penal.

(2) La examinarea demersului procurorului privind soluționarea chestiunilor privind executarea hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor, este obligatorie participarea organului care pune în executare hotărârea precum și proprietarul bunului sau persoanele ale căror drepturi ori interese pot fi afectate. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea demersului.

(3) Confiscarea bunurilor din contul persoanelor terțe fizice sau juridice indicate la alin. (1), este posibilă în condițiile prevăzute la art. 106² din Codul penal.

(4) Dispozitivul încheierii trebuie să conțină soluția adoptată, cu indicarea bunurilor ce urmează a fi confiscate și din contul cărei persoane se confiscă, alte chestiuni ce au importanță pentru executarea măsurii de siguranță, precum și modul și termenul de atac al încheierii.”.

47. Se completează cu articolul 472¹ cu următorul cuprins:

„Articolul 472¹. Contestarea actelor organului de executare silită a cazurilor speciale de executare

(1) Actele de executare ale organului de executare silită a cazurilor speciale de executare prevăzute în Capitolul XXVIII¹, titlul V, cartea a doua din Codul de executare, pot fi contestate de către condamnat sau persoanele ale căror drepturi ori interese au fost afectate la judecătorul de instrucție din raza de activitate a organului de executare respectiv.

(2) Contestația se depune în termen de 10 zile de la data comunicării sau de la data la care a luat cunoștință de actul respectiv.

(3) Condamnatul sau persoanele ale căror drepturi ori interese au fost afectate pot fi repus în termenul de contestare, dacă instanța constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

(4) Modul de soluționare a contestației are loc conform prevederilor art.471 și nu suspendă executarea actului. Încheierea privind soluționarea contestației este irevocabilă.

(5) Actele de executare întocmite de organul de executare silită a cazurilor speciale de executare, legale în fond, nu pot fi anulate pe motive formale.”

48. Articolul 499 alineatul (3) se completează cu propoziția „În acest caz, dispozițiile art. 332 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.”.

49. Titlul III partea specială se completează după articolul 530 cu capitolul VIII¹ cu următorul cuprins:

„Capitolul VIII¹
PROCEDURA DE CONFISCARE
ÎN CAZUL ÎNCETĂRII URMĂRIRII PENALE

Articolul 530¹. Modul de înaintare a demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale

(1) În cazul în care procurorul a dispus încetarea urmăririi penale pe temeiuri de nereabilitare în condițiile art. 285 alin. (6¹), înaintează în termen de 30 de zile de la data rămînerii definitive a hotărârii respective, un demers motivat privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale, în instanța de judecată căreia i-ar fi revenit competența să judece cauza în prima instanță.

(2) La demers se anexează în copii certificate actele care interesează soluționarea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale.

Articolul 530². Procedura de examinare a demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale

(1) Demersul privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale se examinează în ședință de judecată, cu participarea obligatorie a procurorului și cu citarea proprietarului bunului sau a persoanelor ale căror drepturi sau interese pot fi afectate cărora li se transmite o copie a demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale, solicitându-le să depună referința. Neprezentarea părților legal citate și a referinței nu împiedică examinarea demersului.

(2) În cadrul ședinței de judecată se prezintă demersul privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale, care se expune de către procuror și se ascultă proprietarul bunului sau persoanele ale căror drepturi sau interese pot fi afectate. Dispozițiile titlului II din Partea specială se aplică în mod corespunzător în măsura în care nu contravin prevederilor prezentului capitol.

Articolul 530³. Soluția instanței de judecată

(1) După examinarea demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale instanța de judecată poate dispune una dintre următoarele soluții:

a) respinge demersul și dispune, după caz, restituirea bunului ori ridicarea măsurii asigurătorii luate în vederea confiscării;

b) admite propunerea și dispune confiscarea bunurilor.

(2) Încheierea instanței de judecată poate fi contestată cu recurs de către procuror și persoanele prevăzute la art. 530² alin. (1) în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii.

(3) Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.”.

50. Articolul 534 se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Asistența juridică internațională poate fi refuzată și în temeiurile prevăzute în Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală.”.

51. La articolul 540¹

În denumirea articolului textul „, sechestrul și confiscarea” se substituie cu textul „și sechestrul”;

la alineatul unic textul „sau confiscarea” se exclude.

52. La articolul 558:

alineatul (1) cuvintele „sau al Procurorului General” se exclud;

alineatul (2) se completează cu punctul 4) cu următorul conținut:

„4) hotărârea nu contravine condițiilor speciale prevăzute în Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală.”.

53. La articolul 559

alineatul (1) textele „sau al Procurorului General” și „sau Procuratura Generală” se exclud;

alineatul (2) textul „sau după caz Procuratura Generală” se substituie cu „procurorul”, iar al doilea enunț se completează cu textul „precum și în condițiile art. 321 care se aplică în mod corespunzător”.

54. Capitolul IX din titlul III partea specială se completează după articolul 559 cu o secțiune nouă cu următorul cuprins:

„Secțiunea a 4¹

Trimiterea spre recunoaștere și executare a hotărârii judecătorești naționale în străinătate

Articolul 559¹. Cazurile și condițiile de trimitere spre recunoaștere și executare a hotărârii judecătorești naționale în străinătate

Hotărârile penale definitive pronunțate de instanțele judecătorești din Republica Moldova, pot fi transmise spre recunoaștere și executare într-un stat străin, dacă:

- a) condamnatul își are domiciliul sau reședința peste hotarele țării sau are cetățenia altui stat;
- b) a fost refuzată extrădarea persoanei condamnate pentru executarea sentinței;
- c) bunurile supuse confiscării se află peste hotarele țării.

Articolul 559². Procedura de trimitere spre recunoaștere și executare a hotărârii judecătorești naționale în străinătate

(1) Hotărârile judecătorești penale definitive pronunțate de instanțele judecătorești din Republica Moldova se transmit spre recunoaștere și executare statului străin prin intermediul Ministerului Justiției.

(2) Instituția sau organul competent de executare a hotărârii judecătorești penale naționale transmite Ministerului Justiției demersul privind recunoașterea hotărârilor judecătorești prevăzute la alin. (1).

55. Capitolul IX din titlul III partea specială se completează cu o secțiune nouă cu următorul cuprins:

„Secțiunea a 4².

Particularitățile recunoașterii și punerii în executare a hotărârilor judecătorești de confiscare

Articolul 559³. Recunoașterea și punerea în executare a hotărârii judecătorești străine cu privire la confiscarea bunurilor

(1) Prin hotărârea judecătorească străină de confiscare se înțelege o hotărâre prin care a fost stabilită o pedeapsă sau o măsură definitivă dispusă de o instanță judecătorească străină ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni care constă în privarea definitivă de bunuri a unei persoane fizice sau juridice.

(2) Până la recunoașterea hotărârii judecătorești străine cu privire la confiscare, instanța judecătorească din Republica Moldova poate aplica, la cererea statului solicitant sau la demersul Ministerului Justiției, măsuri asiguratorii în cazul în care există riscul distrugerii, transformării, cheltuirii, transferării, deplasării sau înstrăinării bunurilor obiect al confiscării.

(3) Hotărârile judecătorești străine recunoscute cu privire la confiscarea bunurilor care se află pe teritoriul Republicii Moldova se execută în conformitate cu legislația Republicii Moldova.

(4) Bunurile confiscate în temeiul unei hotărâri judecătorești străine recunoscute se returnează statului solicitant în modul prevăzut la art. 113¹ din Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală.

Articolul 559⁴. Transmiterea spre recunoaștere și punerea în executare a hotărârilor judecătorești naționale cu privire la confiscarea bunurilor care se afla peste hotarele țării și repararea prejudiciului cauzat statului

(1) La demersul organului care pune în executare hotărârea judecătorească națională cu privire la confiscarea bunurilor și cu privire la repararea prejudiciului cauzat statului, Ministerul Justiției inițiază procedura de recunoaștere și punere în executare a hotărârilor judecătorești definitive naționale cu privire la confiscarea bunurilor care se afla peste hotarele țării și cu privire la repararea prejudiciului cauzat statului atunci când bunurile se află peste hotarele țării.

(2) În cazul în care bunurile supuse confiscării au fost indisponibilizate în cadrul procesului penal, cererea de recunoaștere și executare se transmite către Ministerul Justiției de instanța judecătorească națională care a adoptat hotărârea.

(3) Hotărârea judecătorească se transmite spre recunoaștere statului străin unde:

a) sunt motive întemeiate să se considere că persoana fizică sau juridică față de care a fost adoptată hotărârea respectivă deține bunuri sau venituri, atunci când hotărârea are ca obiect confiscarea contravalorii bunurilor care fac obiectul confiscării speciale sau confiscării extinse;

b) sunt motive întemeiate să se considere că bunurile care sunt supuse confiscării se află în străinătate, atunci când hotărârea respectivă are ca obiect un bun sau o parte dintr-un bun.

(4) În cazul în care nu sunt identificate circumstanțele prevăzute la alin. (3) hotărârea judecătorească națională se transmite spre recunoaștere statului în care domiciliază sau își are sediul persoana fizică sau juridică ale cărei bunuri sunt supuse confiscării.”.

Art. III – Codul de executare al Republicii Moldova nr. 443/2004 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr.214–220, art.704), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 172 se completează cu alineatul (4¹) cu următorul cuprins:

„(4¹) Hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată se transmite spre executare Serviciului Fiscal de Stat.”.

2. Articolul 174:

la alineatul (5) cuvintele „executorii judecătorești” se substituie cu cuvintele „Serviciul Fiscal de Stat”.

3. Articolul 293 va avea următorul cuprins:

„Articolul 293. Punerea în executare a confiscării

(1) Punerea în executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor se desfășoară în conformitate cu Capitolul XXVIII¹, cu excepția bunurilor prevăzute la alin (2).

(2) În cazul confiscării drogurilor, precursorilor, etnobotanicilor și analogii acestora Ministerul Afacerilor Interne asigură executarea prin intermediul subdiviziunilor sale. Hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea armelor și munițiilor se execută de către Comisia de stat pentru evaluarea, bonificarea și rebutarea armelor, iar hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea substanțelor nocive și radioactive se execută de către Ministerul Mediului.

(3) În termen de cel mult 5 zile din data punerii în executare a hotărârii judecătorești cu privire la confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor, organele abilitate prin lege, înștiințează instanța care a pronunțat hotărârea sau procurorul care a emis ordonanța definitivă de încetare a urmăririi penale pe temeuri de nereabilitare și Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale despre inițierea procedurii de executare.

(4) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale asigură, în condițiile legii, evidența executării hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor.”.

4. După articolul 293 se introduce un capitol nou cu următorul cuprins:

„Capitolul XXVIII¹. Executarea silită a cazurilor speciale

Articolul 293¹. Dispoziții generale

(1) Prezentul capitol se aplică pentru executarea silită a hotărârilor judecătorești în materie penală cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată.

(2) Procedura de executare silită a hotărârilor judecătorești prevăzute la alin. (1) se desfășoară în conformitate cu prezentul capitol, cu completările prevăzute la capitolul 9 din Titlul V din Codul fiscal nr. 1163/1997.

(3) În sensul prezentului capitol, prin cazuri speciale de executare silită se înțelege procedurile de executare în materie penală date spre executare în competența Serviciului Fiscal de Stat conform art. 172 și 174.

Articolul 293². Începerea executării silite a cazurilor speciale de executare

(1) Serviciul Fiscal de Stat începe procedura de executare silită a cazurilor speciale de executare în baza hotărârilor judecătorești prevăzute la art. 293¹.

(2) Concomitent cu începerea procedurii de executare silită a cazurilor speciale de executare, se înștiințează condamnatul și procurorul.

Articolul 293³. Atragerea altor autorități în procedura de executare silită a cazurilor speciale de executare

(1) Serviciul Fiscal de Stat poate antrena executorul judecătoresc în procesul de executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor care se află pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea executării hotărârii respective.

(2) Pentru urmărirea și identificarea bunurilor confiscate aflate peste hotarele țării, Serviciul Fiscal de Stat poate antrena Agenția de Recuperare a Bunurilor Infractionale în procesul de executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, inclusiv în cazurile urmăririi și identificării bunurilor deținute prin intermediul terțelor persoane.

(3) La executarea hotărârilor judecătorești cu privire la repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător.

Articolul 293⁴. Aplicarea măsurilor de asigurare

(1) În procedura de executare silită a cazurilor speciale de executare Serviciul Fiscal de Stat poate aplica măsuri de asigurare a executării silite prevăzute în Capitolul 12 din Titlu V din Codul fiscal nr. 1163/1197.

(2) Actul de aplicare a măsurilor de asigurare prevăzut la alin. (1) poate fi contestat de către condamnat sau de persoanele ale căror drepturi ori interese pot fi afectate, în modul stabilit de Codul de procedură penală.

Articolul 293⁵. Suspendarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare

(1) Procedura de executare silită în cazuri speciale de executare poate fi suspendată de Serviciul Fiscal de Stat, după aprobarea, în scris, de către procuror, dacă există motive obiective care fac imposibilă recuperarea integrală a sumelor indicate în hotărârea definitivă a instanței.

(2) Despre suspendarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare Serviciul Fiscal de Stat urmează să înștiințeze condamnatul și persoanele ale căror drepturi ori interese pot fi afectate.

(3) După suspendarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare Serviciul Fiscal de Stat este obligat să ia măsuri, atât direct, cât și prin intermediul altor organe, în vederea identificării circumstanțelor de a face posibilă recuperarea integrală a sumelor indicate în hotărârea a cărei executare se cere. Procurorul, în mod periodic, dar nu mai rar decât o dată la 6 luni, va verifica măsurile întreprinse de către Serviciul Fiscal de Stat.

(4) Pe perioada suspendării procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare nu pot fi întreprinse acțiuni de executare, cu excepția aplicării măsurilor de asigurare.

Articolul 293⁶. Reluarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare

(1) Procedura de executare silită în cazuri speciale de executare poate fi reluată de către Serviciul Fiscal de Stat, la propunerea procurorului sau din oficiu, după ce au dispărut motivele suspendării sau a devenit necesară efectuarea unor acțiuni de executare.

(2) Despre reluarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare se comunică procurorului, condamnatului și persoanelor ale căror drepturi ori interese pot fi afectate.

Articolul 293⁷. Încetarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare

(1) Procedura de executare silită în cazuri speciale de executare încetează în cazurile în care:

a) condamnatul a executat benevol și integral hotărârea definitivă a instanței;

b) au fost recuperate integral sumele indicate în hotărârea definitivă a instanței;

c) desfășurarea în continuare a investigațiilor financiare devine costisitoare și nerezonabilă în raport cu valoarea urmărită;

d) a fost anulată hotărârea în baza căreia a fost dispusă confiscarea.

(2) Despre încetarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare se comunică condamnatului, părții vătămate sau reprezentantul ei legal, și procurorului.

Articolul 293⁸. Actul Serviciului Fiscal de Stat în cazul încetării procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare

(1) Încetarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare se dispune printr-un act motivat emis de Serviciul Fiscal de Stat în care se indică:

- a) denumirea organului fiscal emitent;
- b) data și locul emiterii, numărul procedurii de executare;
- c) datele de identificare a condamnatului/persoanelor ale căror drepturi ori interese pot fi afectate, sau datele de identificare a reprezentantului împuternicit;
- d) chestiunea asupra căreia se adoptă actul (obiectul actului);
- e) motivele de fapt și temeiul de drept;
- f) dispoziția organului fiscal;
- g) numele și calitatea persoanelor împuternicite ale organului fiscal;
- h) semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal și ștampila organului fiscal emitent;
- i) mențiunea despre posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul la care se depune contestația.

(2) Actul Serviciului Fiscal de Stat se aprobă în scris, prin ordonanța motivată a procurorului.

(3) Actul Serviciului Fiscal de Stat poate fi contestat la judecătorul de instrucție în termen de 10 zile de la data comunicării.

Articolul 293⁹. Consecințele încetării procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare

(1) După rămânerea definitivă a actului privind încetarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare, Serviciului Fiscal de Stat dispune anularea măsurilor de asigurare a executării silite aplicate în condițiile art. 293⁴. Despre încetarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare, se înștiințează instanța de judecată.

(2) Procedura de executare care a încetat nu poate fi reluată.

Articolul 293¹⁰. Chestiuni apărute în procedura de executare silită în cazuri speciale executare

Dacă în procedura de executare silită în cazuri speciale de executare se constată că bunurile obiect al confiscării speciale sau extinse au fost transferate de către condamnat unor persoane terțe fizice sau juridice, Serviciul Fiscal de Stat solicită procurorului înaintarea în instanța de judecată a unui demers pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârii judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor în condițiile art. 471² din Codul de procedură penală.”.

Art. IV – Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr. 14-17, art.42) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1:

alineatul (3) se completează cu literele j) și k) cu următorul conținut:

„j) identificarea, localizarea și punerea sub sechestru a produselor infracțiunilor, a bunurilor, a activelor și a instrumentelor care sunt legate de infracțiuni, în scopul confiscării eventuale a acestora, fără a prejudicia drepturile terților de bună-credință;

k) recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești străine de confiscare și de recuperare a activelor.”.

2. La articolul 7 alineatul (3) textul „În caz de urgență,” se exclude.

3. La articolul 25, alineatul (1) litera a), după cuvintele „sechestrul și confiscare speciala” se completează cu cuvintele „sau extinsă”

4. La articolul 28 cuvântul „teleconferință” se substituie cu cuvântul „videoconferință”;

5. Articolul 31 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 31.** Măsuri de indisponibilizare a bunurilor

(1) Măsură de indisponibilizare a bunurilor reprezintă orice măsură luată în cadrul procesului penal de o autoritate competentă care constă în interzicerea temporară a oricăror acțiuni pentru a preveni distrugerea, transformarea, îndepărtarea, transferul sau înstrăinarea unui bun.

(2) Comisia rogatorie care are ca obiect măsuri de indisponibilizare a bunurilor poate fi amânată dacă:

a) executarea acesteia riscă să afecteze o investigație în desfășurare;

b) bunul face deja obiectul unei măsuri de indisponibilizare existente, caz în care executarea măsurii de indisponibilizare poate fi amânată până în momentul retragerii respectivei măsuri existente.

(3) Despre amânarea și reluarea executării comisiei rogatorii care are ca obiect măsuri de indisponibilizare a bunurilor, autoritatea de executare informează statul solicitant, imediat și prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă, indicând motivele amânării și, dacă este posibil, durata estimativă a amânării.”.

6. La articolul 109 alineatul (2) se completează cu litera d¹) cu următorul cuprins:

„d¹) bunurile supuse confiscării se află pe teritoriul Republicii Moldova;”

7. La articolul 110:

alineatul (1)

litera c) va avea următorul cuprins:

„c) privarea definitivă de bunuri a unei persoane fizice sau juridice ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni;”.

se completează cu litera e) cu următorul cuprins:

„e) executarea hotărârilor care stabilesc pedeapsa ce implică privarea de libertate stabilite în cazul unui condamnat, aplicarea căreia a fost suspendată, conform prevederilor Convenției europene privind supravegherea infractorilor condamnați condiționat sau liberați condiționat, întocmită la Strasbourg la 30 noiembrie 1964.”

8. se completează cu articolul 112¹ cu următorul cuprins :

„**Articolul 112¹.** Amânarea executării hotărârii judecătorești străine de confiscare

(1) Executarea unei hotărâri judecătorești de confiscare poate fi amânată dacă:

a) executarea acesteia riscă să afecteze o investigație în desfășurare;

b) în cazul unei hotărâri judecătorești de confiscare privind o sumă de bani, instanța apreciază dacă există un risc ca suma obținută din executarea hotărârii judecătorești de confiscare privind o sumă de bani să depășească suma specificată în hotărâre datorită executării simultane în mai multe state;

c) bunul face deja obiectul unei proceduri de confiscare în desfășurare în Republica Moldova;

d) hotărârea a fost contestată cu apel sau cu recurs, în cazul în care nu este prevăzută calea de atac apelul.

(2) Pe întreaga perioadă în care executarea hotărârii judecătorești de confiscare este amânată, autoritatea competentă de executare ia toate măsurile pentru a evita o situație în care bunul să nu mai fie disponibil în scopul executării hotărârii de confiscare.

(3) De îndată ce motivele amânării încetează să existe, autoritatea de executare ia fără întârziere măsurile necesare pentru executarea hotărârii judecătorești de confiscare și informează statul solicitant.”

9. La articolul 113:

denumirea articolului va avea următoarea redacție:

„**Articolul 113.** Executarea hotărârilor judecătorești străine cu pedeapsa amenzii”

alineatul (4) se abrogă.

10. Se completează cu articolul 113¹ cu următorul cuprins:

„**Articolul 113¹.** Dispunerea de bunurile confiscate

(1) Bunurile confiscate în temeiul unei hotărâri judecătorești străine se returnează statului solicitant, în baza acordului negociat, în conformitate cu prevederile tratatelor internaționale sau în condiții de reciprocitate.

(2) Pentru executarea hotărârii judecătorești străine cu privire la confiscare se deduc cheltuielile suportate de autoritățile naționale în legătură cu urmărirea și identificarea bunurilor infracționale, indisponibilizarea, administrarea și valorificarea acestora din valoarea bunurilor recuperate.

(3) În lipsa unui acord cu statul solicitant, dacă valoarea bunurilor recuperate în urma executării hotărârii străine de confiscare, după deducerea cheltuielilor este:

a) mai mică de 10 000 de euro, această sumă revine statului Republica Moldova;

b) mai mare de 10 000 de euro, jumătate din această sumă se transferă statului solicitant.

(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică asupra bunurilor și sumelor prevăzute în hotărâre de judecată străină de confiscare pentru restituirea bunurilor confiscate către victimă sau sunt pentru despăgubirea acestora. Bunurile sau valoarea acestora pentru despăgubire se transmit direct victimei sau prin intermediul statului solicitant.

11. Se completează cu articolul 115¹ cu următorul cuprins:

„**Articolul 115¹.** Transmiterea spre recunoaștere și executare a hotărârii de confiscare către unul sau mai multe state

(1) Hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea bunurilor poate fi transmisă spre recunoaștere și executare doar unui singur stat străin, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2) și (3).

(2) Hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea bunurilor sau unei părți dintr-un bun determinat poate fi transmis către mai multe state de executare, în același timp, atunci când:

a) sunt motive întemeiate de a presupune că bunul sau anumite părți din acesta supus confiscării se află în locații diferite din mai multe state de executare;

b) confiscarea unei anumite părți dintr-un bun supus confiscării implică activități care presupun acțiuni din partea mai multor state de executare sau sunt motive întemeiate de a presupune că o anumită parte dintr-un bun supus confiscării se află în unul din două sau mai multe state de executare.

(3) Hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea unei sume de bani poate fi transmis mai multor state de executare, în același timp, atunci când:

a) bunul respectiv nu a fost indisponibilizat;

b) valoarea bunului care ar putea fi confiscat în Republica Moldova, ca stat emitent, și în oricare dintre statele de executare nu este suficientă pentru executarea întregii sume prevăzute în hotărârea de confiscare.”.

12. Se completează cu articolul 115² cu următorul cuprins:

„**Articolul 115².** Repatrierea bunurilor confiscate peste hotarele țării

(1) Bunurile confiscate în baza unei hotărâri a instanței judecătorești din Republica Moldova recunoscută în străinătate, se repatriază Republicii Moldova din statul solicitat, în cadrul asistenței juridice internaționale. Autoritățile și instituțiile întreprind măsurile necesare pentru repatrierea bunurilor confiscate.

(2) Ministerul Justiției împreună cu Ministerul Finanțelor vor negocia cu statul de executare semnarea unui acord privind restituirea bunurilor infracționale confiscate sau valoarea acestora.

(3) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale comunică cu autoritățile competente străine referitor la valoarea bunurilor infracționale repatriate în Republica Moldova.”.

13. Articolul 116 se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Prin derogare de la alin. (1), recunoașterea și executarea în străinătate a hotărârii de confiscare nu limitează dreptul Republicii Moldova de a o executa.”.

Art. V – Legea nr. 59/2012 privind activitatea specială de investigații (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 113–118, art. 373), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se completează cu litera g) cu următorul cuprins:

„g) asigurarea executării hotărârilor judecătorești în materie penală cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată.”;

2. Articolul 19:

alineatul (1) punctul 2) se completează cu litera c) cu următorul cuprins:

„c) necesitatea urmăririi și identificării bunurilor care nu au proveniență legală ori care sînt sau pot fi obiect al măsurilor asigurătorii, măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării.”.

Se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins:

„(5) Măsurile speciale de investigații dispuse în baza temeiului prevăzut la art. 19 alin. (1) pct. 2) lit. c) se efectuează exclusiv de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale ca subdiviziune specializată din cadrul Centrului Național Anticorupție.”.

Art. VI – La articolul 5, litera a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr. 69–77, art. 113), cu modificările ulterioare, se completează cu textul: „ , precum și coordonează executarea hotărârilor judecătorești în materie penală cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată.”.

Art. VII – Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 155-166, art. 251) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Prezenta lege se aplică în cazul infracțiunilor prevăzute în art. 229² alin. (2) și (2¹) din Codul de procedură penală.”

Se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin derogare de la alin. (2), atribuțiile Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale prevăzute la art. 5 lit. a¹)-f), h), i) sunt efectuate pentru toate infracțiunile.”

se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins:

„(5) Prezenta lege se aplică și în cadrul procedurii de executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor și repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului.”.

2. articolul 5:

la litera a), înainte de cuvintele „efectuarea investigațiilor” se introduce textul „urmărirea și identificarea bunurilor infracționale și acumularea probelor prin”;

se completează cu litera a¹) cu următorul cuprins:

„a¹) efectuarea investigațiilor financiare în sensul art. 9¹,”

se completează cu litera c¹) cu următorul cuprins:

„c¹) gestionarea sistemului informatic național de evidență a bunurilor sechestrate, a hotărârilor de punere sub sechestru și hotărârilor de confiscare, precum și a hotărârilor ce au fost adoptate ulterior referitor la bunurile respective;”

litera d) va avea următorul cuprins:

„d) participă la negocierea repatrierii bunurilor confiscate;”

la litera e) se completează cu textul „, inclusiv cu organisme și agențiile de specialitate ale Uniunii Europene”;

la litera g) cuvintele „proces civile” se substituie cu cuvintele „proces penale și civile”;

3. Articolul 6:

alineatul (1) se completează cu literele e)-h) cu următorul cuprins:

e) să participe la elaborarea documentelor de politici privind recuperarea bunurilor infracționale;

f) să citeze persoane pentru a oferi explicații în cadrul investigațiilor financiare;

g) să efectueze evaluări, constatări tehnico-științifice, expertize, precum și cercetări care țin de competența Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale;

h) să negocieze și să încheie contracte și acorduri de colaborare cu autoritățile publice, persoanele fizice și persoanele juridice, indiferent de tipul de proprietate în scopul realizării atribuțiilor Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale.”

Se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) La efectuarea constatărilor tehnico-științifice și a expertizelor se va respecta dispozițiile Legii nr. 68/2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar.”.

4. Se completează cu articolele 9¹ și 9² cu următorul cuprins:

„**Articolul 9¹.** Investigații financiare

(1) În sensul prezentei legi investigații financiare constituie totalitatea activităților care constau în acumularea informației, analiza și verificarea tuturor relațiilor financiare și economice și de altă natură, ce țin de urmărirea și identificarea bunurilor care nu au proveniență legală ori care sînt sau pot fi obiect al măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării.

(2) Investigațiile financiare prevăzute de prezenta lege sunt distincte de investigațiile financiare reglementate de Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului și investigațiile speciale reglementate de Legea nr. 59/2012 privind activitatea specială de investigații.

Articolul 9². Acumularea informației

(1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale are acces gratuit și în timp real la sisteme informaționale care conțin date necesare pentru realizarea investigațiilor financiară, în condițiile legislației privind schimbul de date și interoperabilitatea.

(2) În procesul de investigații financiare, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale are dreptul să solicite de la persoanele fizice și juridice de drept public și privat, documentele și informația necesară în vederea urmăririi și identificării bunurilor care nu au proveniență legală ori care sînt sau pot fi obiect al măsurilor asigurătorii, măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării. Informațiile solicitate se prezintă Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale gratuit în cel mai restrâns termen.”.

5. Articolul 10:

se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Indisponibilizarea bunurilor infraționale prin emiterea ordinului de înghețare constă în interzicerea temporară a transferului, a distrugerii, a transformării, a înstrăinării ori a deplasării bunurilor în vederea recuperării bunurilor sau asumarea temporară a administrării ori a controlului asupra bunurilor.”;

alineatul (3) se completează cu litera f) și g) cu următorul cuprins:

„f) dispoziția cu privire la indisponibilizarea bunului, precum și modul de executare a ordinului de înghețare;

g) termenul și modul de atac.”

6. La articolul 11 alineatul (3) textul „obținute din valorificarea bunurilor infracționale indisponibilizate” se substituie cu textul „din bugetul de stat, precum și din alte surse neinterzise de lege”.

7. La articolul 12

În denumirea articolului se completează cu cuvintele „și confiscate”;

la alineatul (1) cuvintele „pe care le administrează” se substituie cu cuvintele „și cele administrate”;

Se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) În baza de date prevăzută la alin. (2) trebuie să fie introduse informații care să fie accesibile și să poată fi căutate privind:

a) bunul care face obiectul unei măsuri de indisponibilizare sau hotărâri de confiscare, inclusiv detaliile care permit identificarea acestuia;

b) valoarea estimată sau reală a bunului în momentul indisponibilizării, al confiscării și al înstrăinării;

c) proprietarul bunului, inclusiv beneficiarul efectiv, în cazul în care astfel de informații sunt disponibile;

d) referința la dosarul privind procedura aferentă bunului;

e) denumirea autorității care solicită introducerea de informații în baza de date;

f) identificarea funcționarului care a introdus informațiile în baza de date.”.

Art. VIII – Dispoziții finale și tranzitorii

(1) Prezenta lege intră în vigoare la momentul expirării a 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Guvernul, în termen de 3 luni de la data publicării a prezentei legi:

a) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

(3) În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, organul de urmărire penală, procurorul sau instanța de judecată care au dispus aplicarea

sechestrului, vor transmite pentru evidență Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale, actele procedurale ce vizează măsurile asiguratorii dispuse în vederea reparării prejudiciului cauzat de infracțiune, asigurării acțiunii civile, garantării executării pedepsei amenzii, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă și pentru compensarea cheltuielilor judiciare în cauzele penale pendinte, indiferent de etapa la care se află.

(4) Procedurile de executare intentate în baza hotărîrilor judecătorești în materie penală cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată, pînă la data intrării în vigoare a prezentei legi, urmează a fi executate de către executorii judecătorești care le-au intentat.

Președintele Parlamentului